

อิทธิพลของการเก็บรักษาดอกเห็ดถั่งเช่าสีทองอบแห้งหลังการเก็บเกี่ยวต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพทางกายภาพและเคมี

Influence of Dried *Cordyceps militaris* Storage on Physical and Chemical Qualities Changes

ณัฐพงษ์ สิงห์ภูงา¹ พีระศักดิ์ ฉายประสาธ^{1,2} และ บุญส่ง แสงอ่อน^{1,2}
Natthapong Singpoonga¹, Peerasak Chaiprasart^{1,2} and Boonsong Sangon^{1,2}

Abstract

The physical and chemical changes of dried *Cordyceps militaris* in three packaging [i.e., LOCK&LOCK box, foil bag, and plastic under vacuum (vacuum bag)] at 5 and 30 °C. The experiment was done in 3 × 2 Factorial in CRD with 3 replications. Physiological properties (weight, water activity (A_w), firmness, and color), together with the bioactive compound (adenosine and cordycepin) were determined at different time storage, every month for 9 months. The result showed that the samples packed in foil bags at 30 °C had the lowest of weight change (increase 5.37% of initial levels) and A_w (increase 84.61% of initial levels). The samples packed in foil bags at 30 °C had the lowest of firmness change (decrease 46.01% of initial levels). The sample packed in all packaging at 5 °C showed the better constant of color than at 30 °C with a^* , b^* and L^* values were slightly decrease in storage time. The contents of bioactive compound remaining found that the samples storage in the foil bag at 5 °C showed the lowest of content of adenosine and cordycepin change (decrease 25.51% of adenosine and 45.13% of cordycepin of initial levels) after 9 months of storage.

Keywords: *Cordyceps militaris*, physical and chemical changes, bioactive compounds

บทคัดย่อ

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและเคมีของดอกเห็ดถั่งเช่าสีทองอบแห้งที่เก็บรักษาในบรรจุภัณฑ์ที่แตกต่างกัน 3 ชนิด คือ กล่องถนอมอาหาร LOCK&LOCK, ถุงฟอยล์แบบซิปล็อค และถุงพลาสติกแบบสุญญากาศ ที่อุณหภูมิที่แตกต่างกัน คือ 5 และ 30 °C โดยวางแผนการทดลองแบบ 3 × 2 Factorial in CRD จำนวน 3 ซ้ำ วัดผลการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพ (น้ำหนัก, ค่า water activity (A_w), ค่าความแน่นเนื้อ และสี) และวิเคราะห์สารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ (อะดีโนซีนและคอร์ไดเซปิน) โดยเก็บข้อมูลทุกเดือน เป็นเวลา 9 เดือน จากการทดลองพบว่า การเก็บรักษาในถุงฟอยล์ที่อุณหภูมิ 30 °C ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักและค่า A_w ของดอกเห็ดน้อยที่สุดโดยมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 5.37% และค่า A_w เพิ่มขึ้น 84.61% เมื่อเปรียบเทียบกับวันแรกของการเก็บรักษา การเก็บรักษาในถุงฟอยล์แบบซิปล็อคที่อุณหภูมิ 30 °C ทำให้ค่าความแน่นเนื้อเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดเมื่อเก็บรักษานาน 9 เดือน โดยมีค่าลดลง 46.01% เมื่อเปรียบเทียบกับวันแรกของการเก็บรักษา การเก็บรักษาในบรรจุภัณฑ์ทั้งสามชนิดที่อุณหภูมิ 5 °C จะมีการเปลี่ยนแปลงสีของดอกเห็ดน้อยกว่าการเก็บที่อุณหภูมิ 30 °C โดยค่า a^* , b^* และ L^* มีค่าลดลงเล็กน้อยตามระยะเวลาการเก็บรักษา การเปลี่ยนแปลงของสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ พบว่า การเก็บรักษาในถุงฟอยล์แบบซิปล็อคที่อุณหภูมิ 5 °C ทำให้ปริมาณสารอะดีโนซีนและสารคอร์ไดเซปินเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด โดยปริมาณสารอะดีโนซีนและสารคอร์ไดเซปินมีค่าลดลง 27.51% และ 45.13% ตามลำดับ เมื่อเก็บรักษานาน 9 เดือน

คำสำคัญ: เห็ดถั่งเช่าสีทอง การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและเคมี สารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ

คำนำ

เห็ดถั่งเช่าสีทอง (*Cordyceps militaris* Link) เป็นเชื้อราปรสิตของแมลง (Entomofungus) จัดอยู่ในกลุ่ม Ascomycetes (Das *et al.*, 2010) เห็ดถั่งเช่าสีทองเป็นที่รู้จักมาตั้งแต่อดีตกาล ชาวจีนเชื่อว่าเป็นยาอายุวัฒนะ ใช้รักษาสารพัดโรค (Winkler, 2008) จากการศึกษาค้นคว้าทางเภสัชวิทยาพบว่า เห็ดถั่งเช่าสีทองมีสารสำคัญทางชีวภาพหลายชนิด แต่การวัดคุณภาพของเห็ดถั่งเช่าส่วนใหญ่จะวัดจากปริมาณของอะดีโนซีน (adenosine) และคอร์ไดเซปิน (cordycepin หรือ 3'-deoxyadenosine) (Li *et al.*, 2006) ในการเก็บรักษาเห็ดถั่งเช่าสีทองหลังการเก็บเกี่ยวโดยปกติแล้วจะนำมาทำให้แห้งโดย

¹ คณะเกษตรศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก 65000

Faculty of Agriculture Natural Resources and Environment, Naresuan University, Phitsanulok 65000

² สถานวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการด้านเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก 65000

Postharvest Technology Research Institute, Naresuan University, Phitsanulok 65000

การอบด้วยลมร้อน แล้วบรรจุภัณฑ์ในวัสดุต่างๆ เพื่อจำหน่าย อย่างไรก็ตามถึงแม้ดอกเห็ดจะผ่านการอบแห้งแล้วแต่ถ้าเก็บรักษาในสภาวะที่ไม่เหมาะสมก็จะส่งผลกระทบต่อการสูญเสียสภาพและสารสำคัญทางยาที่อยู่ในดอกเห็ด และอาจเกิดการปนเปื้อนของเชื้อราชนิดอื่นๆ ได้ ในปัจจุบันมีข้อมูลเกี่ยวกับการวัดคุณภาพของเห็ดถึงเข้าสู่ห้องอบแห้งที่เก็บรักษาในสภาวะต่างๆ น้อยมาก รายงานส่วนใหญ่จะทำการศึกษาในเห็ดเศรษฐกิจชนิดอื่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิธีการเก็บรักษาเห็ดถึงเข้าสู่ห้องหลังจากอบแห้งในบรรจุภัณฑ์ชนิดต่างๆ ในสภาวะที่แตกต่างกัน เพื่อทำให้ทราบถึงวิธีการที่เหมาะสมในเก็บรักษาเห็ดถึงเข้าสู่ห้องที่ผ่านการอบแห้งให้สามารถยืดอายุและคงคุณภาพทั้งทางด้านกายภาพและทางด้านเคมีให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั่วไป

อุปกรณ์และวิธีการ

1. การเพาะเลี้ยงเห็ดถึงเข้าสู่ห้อง

เพาะเลี้ยงเห็ดถึงเข้าสู่ห้อง (*C. militaris*) ในอาหารแข็งพีดีเอ (PDA) ประกอบด้วย มันฝรั่ง 200 กรัม, กลูโคส 20 กรัม, ยีสต์สกัด 5 กรัม, เปปโตน 5 กรัม และผงวุ้นบริสุทธิ์ 15 กรัม ต่อน้ำกลั่น 1 ลิตร ปรับค่า pH ที่ 6.5 - 7 นำไปต้มในที่มีด อุณหภูมิ 22 °C เป็นเวลา 14 วัน จากนั้นทำการขยายเชื้อในอาหารเหลว โดยตัดชิ้นวุ้นที่มีเส้นใยเจริญอยู่จำนวน 2 ชิ้น วุ้น วางลงในอาหารเหลวพีดีบี (PDB) ที่นิ่งฆ่าเชื้อแล้ว (ส่วนผสมเช่นเดียวกับอาหาร PDA แต่ไม่ใส่ผงวุ้น) นำไปปั่นบนเครื่องเขย่า (shaker) ที่ความเร็วรอบ 120 รอบต่อนาที ในที่มีดที่อุณหภูมิ 22 °C เป็นเวลา 14 วัน จากนั้นเพาะเลี้ยงในอาหารข้าวเพื่อให้เกิดดอก โดยหยอดเชื้อเหลวประมาณ 2 มิลลิลิตร ลงในอาหารข้าวที่ประกอบด้วย ข้าวขาว 50 กรัม, ดักแด้ใหม่ 30 กรัม และน้ำ PDB 50 มิลลิลิตร ที่ผ่านการนึ่งฆ่าเชื้อความดันไอน้ำ 15 ปอนด์/ตารางนิ้ว อุณหภูมิ 121 °C นาน 15 นาที นำไปต้มในที่มีด ที่อุณหภูมิ 22 °C ความชื้นสัมพัทธ์ 80 - 90% ให้แสงวันละ 12 ชั่วโมง จนกระทั่งดอกเห็ดมีการเจริญเติบโตประมาณ 60 วัน หลังจากหยอดเชื้อ

2. การเก็บรักษาเห็ดถึงเข้าสู่ห้องแห้ง

นำเห็ดถึงเข้าสู่ห้องที่เพาะเลี้ยงได้อบแห้งด้วยลมร้อน ที่อุณหภูมิ 50 °C นาน 48 ชั่วโมง ก่อนการเก็บรักษาทำการวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพ ได้แก่ น้ำหนัก, ค่า water activity (A_w), ค่าความแน่นเนื้อ และสี วิเคราะห์ปริมาณสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ ได้แก่ อะดีโนซีนและคอร์โดเซปิน ด้วยเครื่อง HPLC ตามวิธีการของ Huang *et al.* (2009) เก็บรักษาเห็ดถึงเข้าสู่ห้องแห้งในบรรจุภัณฑ์ที่แตกต่างกัน 3 ชนิด คือ กล่องถนอมอาหาร LOCK & LOCK, ถุงพอยด์แบบซิปล็อค และถุงฟิล์มพลาสติกแบบสุญญากาศ ที่อุณหภูมิที่ 5 °C และ 30 °C วัดผลการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพและปริมาณสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพทุกเดือน เป็นเวลา 9 เดือน โดยเริ่มเก็บรักษาตั้งแต่วันที่ 1 ธ.ค. 2558 - 31 ธ.ค. 2559

ผล

ผลการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักและค่า A_w โดยภาพรวม พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อระยะเวลาเก็บรักษาเพิ่มขึ้นในทุกชุดการทดลอง (Figure 1 a - b) โดยการเก็บรักษาในถุงพอยด์แบบซิปล็อค ที่อุณหภูมิ 30 °C ทำให้เห็ดถึงเข้าสู่ห้องแห้งมีน้ำหนักเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดเมื่อเก็บรักษานาน 9 เดือน โดยมีน้ำหนักเพิ่มขึ้น 5.37% เมื่อเปรียบเทียบกับวันแรกของการเก็บรักษา ส่วนค่า A_w พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงที่ไม่แตกต่างกันมากนักในทุกชุดการทดลองยกเว้น control 1 และ 2 โดยการเก็บรักษาในถุงพอยด์ที่อุณหภูมิ 30 °C ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงของค่า A_w ของดอกเห็ดน้อยที่สุดเมื่อเก็บรักษานาน 9 เดือน โดยมีค่าเพิ่มขึ้น 84.61% เมื่อเปรียบเทียบกับวันแรกของการเก็บรักษา ซึ่งค่าที่ได้มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับ control 1 และ 2 ที่โดยมีค่าเพิ่มขึ้น 130.76% และ 150% ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับวันแรกของการเก็บรักษา ผลการเปลี่ยนแปลงค่าความแน่นเนื้อ พบว่า มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนัก โดยเมื่อน้ำหนักเพิ่มขึ้นค่าความแน่นเนื้อจะลดลง ซึ่งจากผลการทดลองค่าความแน่นเนื้อลดลงในทุกชุดการทดลองเมื่อระยะเวลาเพิ่มขึ้น (Figure 1 c) โดยการเก็บรักษาในถุงพอยด์แบบซิปล็อคที่อุณหภูมิ 30 °C ทำให้ค่าความแน่นเนื้อเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดเมื่อเก็บรักษานาน 9 เดือน โดยมีค่าลดลง 46.01% เมื่อเปรียบเทียบกับวันแรกของการเก็บรักษา

ผลการเปลี่ยนแปลงของสี ได้แก่ ค่าความสว่าง (L^*), ค่าของสีแดง (a^*) และค่าของสีเหลือง (b^*) ในภาพรวม พบว่า มีค่าลดลงเมื่อระยะเวลาเพิ่มขึ้น (Figure 1 d-f) โดยการเก็บรักษาในถุงพอยด์ที่อุณหภูมิ 5 °C มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของค่าสี L^* , a^* และ b^* น้อยที่สุดเมื่อเก็บรักษานาน 9 เดือน โดยมีค่าลดลง 34.13%, 1.10% และ 9.25% ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับวันแรกของการเก็บรักษา

ผลการเปลี่ยนแปลงปริมาณสารอะดีโนซีนและคอร์โดเซปิน พบว่า มีค่าลดลงในทุกชุดการทดลอง (Figure 1 g-h) การเก็บรักษาในถุงพอยด์แบบซิปล็อคที่อุณหภูมิ 5 °C เป็นระยะเวลา 9 เดือน ทำให้ปริมาณสารอะดีโนซีนและคอร์โดเซปินมีปริมาณคงเหลือมากที่สุดเท่ากับ 1,357.61 mg/kg และ 2,948.65 mg/kg ตามลำดับ เมื่อเก็บรักษานาน 9 เดือน ซึ่งมีค่าลดลง

27.51% และ 45.13% ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับวันแรกของการเก็บรักษา ปริมาณคงเหลือของสารทั้งสองชนิดนี้ถือว่าอยู่ในระดับที่สูงและยอมรับได้ในทางการค้า ซึ่งในทางการค้านิยมให้มีปริมาณสารอะดีโนซีนและคอร์ไดเซปินสูงกว่า 1,000 mg/kg ขึ้นไป

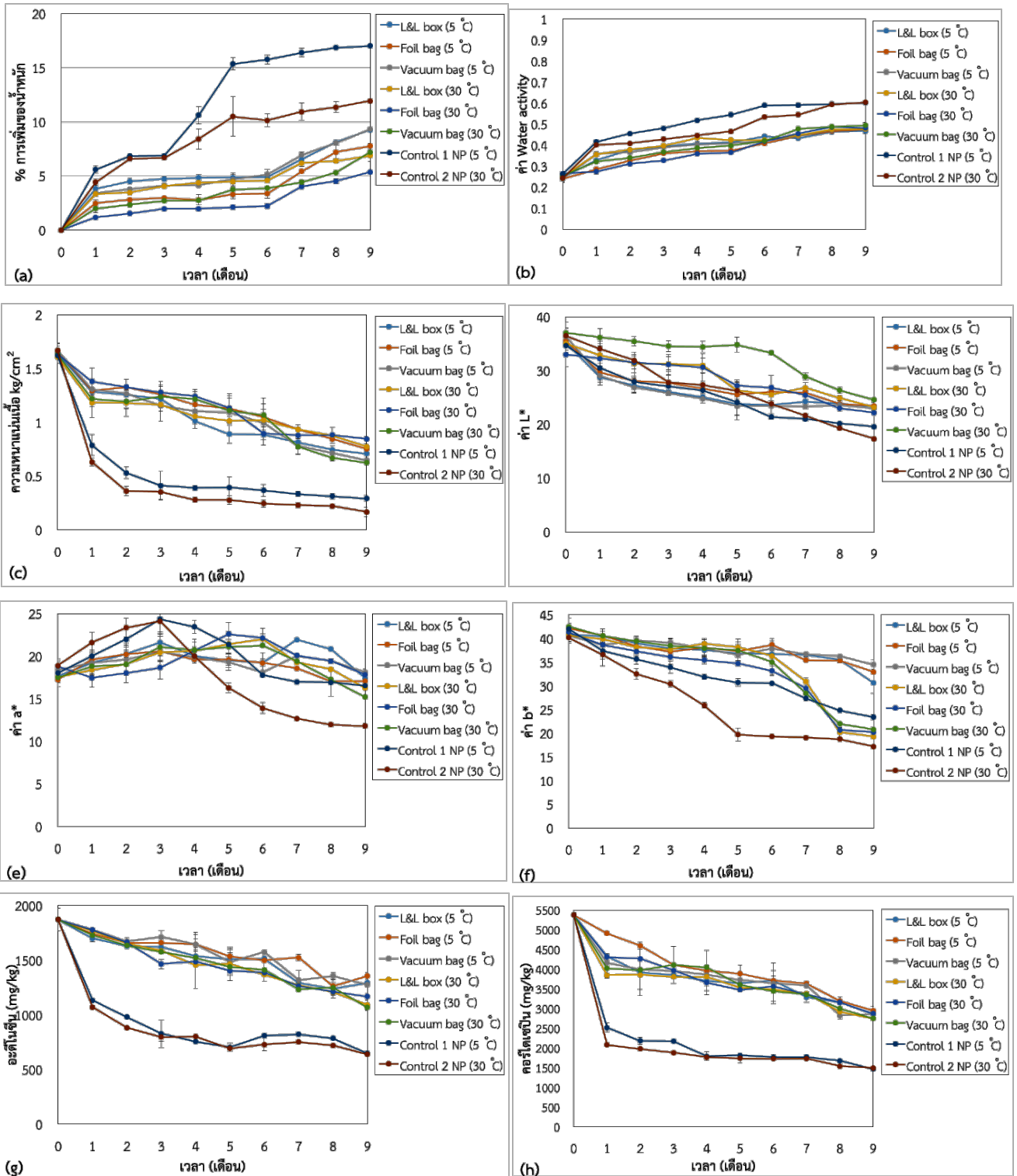

Figure 1 The physical and chemical qualities changes of dried *Cordyceps militaris* storage at different conditions. (a) weight changes, (b) water activity (A_w) changes, (c) firmness changes, (d) L* value changes, (e) a* value changes, (f) b* value changes, (g) adenosine changes, (h) cordycepin changes

วิจารณ์ผล

การเก็บรักษาเห็ดถั่งเช่าสีทองแห้งในบรรจุภัณฑ์และอุณหภูมิที่แตกต่างกันเมื่อระยะเวลาเพิ่มขึ้นจะทำให้คุณภาพทางกายภาพและทางเคมีของเห็ดมีการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาชนิดของบรรจุภัณฑ์ต่อการเก็บรักษาแล้วพบว่า การเก็บรักษาในถุงพอยด์แบบซิปล็อคทำให้เห็ดถั่งเช่าสีทองแห้งมีน้ำหนัก และค่า A_w เปลี่ยนแปลงน้อยกว่าบรรจุภัณฑ์ชนิดอื่นๆ เนื่องจากพอยด์มีคุณสมบัติในการป้องกันการซึมผ่านความชื้นได้ดีกว่าบรรจุภัณฑ์ชนิดอื่น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Jayathunge and Illeperuma (2001) ได้รายงานว่าการเก็บรักษาเห็ดนางรมอบแห้งในถุงอะลูมิเนียมพอยด์ที่อุณหภูมิ 27 ± 2 °C ความชื้นสัมพัทธ์เท่ากับ $82 \pm 3\%$ เป็นเวลา 9 เดือน สามารถป้องกันการเพิ่มขึ้นได้ดีกว่าวัสดุชนิดอื่นๆ ความชื้นที่เกิดขึ้นจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของค่า A_w และค่าความแน่นเนื้อด้วย โดยเมื่อน้ำหนักเพิ่มขึ้น ค่า A_w จะสูงขึ้น ส่วนค่าความแน่นเนื้อจะลดลง ค่า A_w ที่วัดได้ในทุกสภาวะการทดลองยังอยู่ในเกณฑ์ที่ปลอดภัยต่อการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ โดย Jame (1998) รายงานว่าอาหารแห้งที่มีความชื้นต่ำกว่า 15% จะต้องมีความ A_w ต่ำกว่า 0.60 จึงจะปลอดภัยต่อการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์อื่นๆ เช่นเดียวกับ สุพัตรา และคณะ (2554) ได้รายงานว่าการอบแห้งแบบสุญญากาศและแบบไม่สุญญากาศที่ใช้เก็บรักษาเห็ดเป่าฮือแห้ง ให้ค่า A_w เท่ากับ 0.40 และตรวจไม่พบจุลินทรีย์ จากการทดลองยังพบว่า การเก็บรักษาในถุงพอยด์แบบซิปล็อคทำให้การเปลี่ยนแปลงของสีและปริมาณสารสำคัญทางยาในตัวอย่างเปลี่ยนแปลงน้อยกว่าบรรจุภัณฑ์ชนิดอื่น เนื่องจากการเก็บรักษาในถุงพอยด์เป็นสภาวะที่ไม่ได้รับแสง ซึ่งแสงนั้นมีผลต่อความคงตัวของสี และเมื่อเก็บที่อุณหภูมิต่ำจะสามารถช่วยรักษาสภาพโครงสร้างทางเคมีของเม็ดสีหรือรงควัตถุต่างๆ ได้ดีกว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมิสูง ซึ่งใกล้เคียงกับการทดลองของ Gouveia and Empis (2003) รายงานว่าแสงนั้นมีผลต่อความคงตัวของสารที่สร้างขึ้นตามธรรมชาติภายในเซลล์สาหร่าย โดยการเก็บรักษาเซลล์ของสาหร่าย *Chlorella vulgaris* และ *Haematococcus pluvialis* ไว้ที่อุณหภูมิห้องในที่มืด จะทำให้มีความคงตัวของสารสีแคโรทีนอยด์ในเซลล์สาหร่ายนานกว่าพวกที่เก็บในที่สว่าง แสดงให้เห็นว่าถุงพอยด์มีคุณสมบัติที่ดีในการป้องกันการเพิ่มขึ้นและออกซิเจน ซึ่งความชื้นจากน้ำเป็นสาเหตุเริ่มต้นของการเกิดปฏิกิริยา hydrolysis ส่วนออกซิเจนเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดปฏิกิริยาทางเคมีโดยอนุมูลอิสระชนิดต่างๆ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญในการทำให้เกิดการเสื่อมสภาพของเซลล์ เป็นผลให้เกิดการสูญเสียคุณค่าทางโภชนาการ (Frank and Heather, 1992)

เมื่อพิจารณาอุณหภูมิในการเก็บรักษา พบว่า การเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 °C จะทำให้ตัวอย่างมีน้ำหนัก และ ค่า A_w เพิ่มขึ้นมากกว่าการเก็บที่อุณหภูมิ 30 °C เนื่องจากการเก็บรักษาตัวอย่างที่อุณหภูมิ 5 °C ในการทดลองนี้ทำการเก็บรักษาในตู้เย็นที่มีความชื้นสัมพัทธ์อยู่ระหว่าง 85 - 90% ซึ่งมีค่ามากกว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 30 °C โดยมีความชื้นสัมพัทธ์อยู่ระหว่าง 60 - 65% จึงทำให้ความชื้นที่มีอยู่แพร่ผ่านบรรจุภัณฑ์เข้าไปในตัวอย่างได้มากกว่า แต่การเก็บที่อุณหภูมิ 5 °C จะคงสภาพของสีและสารสำคัญทางยาได้ดีกว่า เนื่องจากการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำจะช่วยรักษาสภาพโครงสร้างทางเคมีของเม็ดสีหรือรงควัตถุต่างๆ ได้ดีกว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมิสูง และจะช่วยลดอัตราการเกิดปฏิกิริยาทางชีวเคมีและการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากจุลินทรีย์หรืออนุมูลอิสระชนิดต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ (จริงแท้, 2549)

สรุป

การเก็บรักษาเห็ดถั่งเช่าสีทองแห้งในถุงพอยด์แบบซิปล็อคที่อุณหภูมิ 30 °C จะช่วยป้องกันการเพิ่มขึ้น การเพิ่มขึ้นของค่า A_w และการลดลงของค่าความแน่นเนื้อได้ดีที่สุด ในขณะที่การเก็บรักษาในบรรจุภัณฑ์ชนิดเดียวกันที่อุณหภูมิ 5 °C ช่วยป้องกันการเปลี่ยนแปลงของสีรวมถึงปริมาณสารอะดีโนซีนและคอร์โดเซปินได้ดีกว่าสภาวะอื่นๆ

คำขอขอบคุณ

ขอขอบคุณโครงการพัฒนานักวิจัยและงานวิจัยเพื่ออุตสาหกรรม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ร่วมกับบริษัท ถั่งเช่าทองคำ จำกัด ที่ให้การสนับสนุนเงินทุนวิจัย และขอขอบคุณสถานวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการด้านเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว และห้องปฏิบัติการกลาง คณะเกษตรศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร สำหรับอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- จริงแท้ ศิริพานิช. 2549. ชีววิทยาหลังการเก็บเกี่ยวและการวางขายของพืช. นครปฐม: โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- สุพัตรา เบียมวาริ, สรวัด แจ่มจัญญ, วันพูนุตา สะสมทรัพย์, ธนภักษ์ อินยอด และ สุวิภา สงขาร. 2554. ผลของการอบแห้งและภาชนะบรรจุในการยืดอายุการเก็บรักษาเห็ดเป่าฮือก้านยาว (*Pleurotus abalonus* Han.) ว. วิทย. กษ. 42(3 พิเศษ): 665-668.
- Das, S. K., M. Masuda, A. Sakurai and M. Sakukabara. 2010. Medicinal uses of the mushroom *Cordyceps militaris*: Current state and prospects. *Fitoterapia* 81(8): 961-968.
- Frank, A. P. and Y. P. Heather. 1992. *A Handbook of Food Packaging*. (2nd ed). Blackie Academic & Professional. New York. 296 p.
- Gouveia, L. and J. Empis. 2003. Relative stabilities of microalgal carotenoids in microalgal extracts, biomass and fish feed: effect of storage conditions. *Innovative Food Science and Emerging Technologies* 4: 227-233.
- Huang, L., Q. Li, Y. Chen, X. Wang and X. Zho. 2009. Determination and analysis of cordycepin and adenosine in products of *Cordyceps* spp. *African Journal of Microbiology Research* 3(12): 957-961.
- Jame, M. J. 1998. *Modern food microbiology*. (7th ed). Aspen Publishers. United States of America. p. 445.
- Jayathunge, K.G.L.R. and C.K. Illeperuma. 2001. Dehydration of oyster mushroom and studies on acceptability and storability of the product. *Tropical Agricultural Research* 13: 69-77.
- Li, C., Z. Li, M. Fan, W. Cheng, Y. Long, T. Ding and L. Ming. 2006. The composition of *Hirsutella sinensis*, anamorph of *Cordyceps sinensis*. *J Food Compos Anal* 19(8): 800-805.
- Winkler, D. 2008. Yartsa Gunbu (*Cordyceps sinensis*) and the fungal commodification of Tibet's rural economy. *Econ Bot* 62(3): 291-305.